

Sygn. akt: X C 3188/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2020 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **B. D.**

przeciwko **Towarzystwo (...) S.A. w W.**

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) S.A. w W. na rzecz powódki B. D. kwotę 5 225,83 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 9 lipca 2017r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 467 zł (słownie: dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwo (...) S.A. w W. kwotę 1 262,63 zł (słownie: tysiąc dwieście sześćdziesiąt dwa złote i sześćdziesiąt trzy grosze) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu tytułem zwrotu kosztów postępowania dowodowego.

Sygn. akt XC 3188/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2017 r. B. D. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6.362,76 zł wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lipca 2017 r. do dnia zapłaty. Dochodzonej kwoty powódka domagała się tytułem dalszego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...) w związku zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia AC.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że bezspornym jest, iż pozwany ponosi odpowiedzialność majątkową powstałą w następstwie kolizji drogowej z dnia 16 stycznia 2017 r. w samochodzie marki N. (...) o nr rej. (...) w związku z zawarciem z powódką umowy ubezpieczenia AC. Jednakże

strona powodowa kwestionuje wysokość szkody, gdyż w jej ocenie kwota wypłacona powódce w pełni wyczerpuje jej roszczenia z tytułu powstałej szkody.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje pierwotne stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje

Powódka B. D. zawarła w dniu 10 października 2016 r. z (...) S.A. umowę ubezpieczenia AC pojazdu marki N. (...) o nr. rej. (...) potwierdzoną polisą o nr (...).

Dowód: okoliczność bezsporna a ponadto polisa nr (...) wraz z ogólnymi warunkami umowy ubezpieczenia – k. 12-13, 16-18.

W dniu 1 czerwca 2017 r. doszło do kolizji w wyniku której pojazd marki N. (...) o nr. Rej (...) uległ uszkodzeniu. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) S.A. wypłacił powódce kwotę 8.370,42 zł.

Dowód: okoliczność bezsporna a ponadto informacja o przyznaniu odszkodowania z dnia 23 czerwca 2017 r. – k. 14.

W dniu 8 czerwca 2017 r. na zlecenie powódki sporządzona została kalkulacja naprawy uszkodzeń pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...) przez (...) serwis (...) tj. przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. zgodnie z którą wartość szkody na pojeździe wraz z kosztami naprawy przy uwzględnieniu warunków ubezpieczenia określono na kwotę 14.733,18 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy nr (...) wykonana przez (...) sp. z o.o. wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 21-34.

Kosztorys sporządzony przez (...) sp. z o.o. powódka B. D. przesłała (...) S.A. drogą mailową w dniu 8 czerwca 2017 r. W dniu 23 czerwca 2017 r. otrzymała informację o przyznaniu jej kwoty 8.370,42 zł. Natomiast na mail z dnia 12 lipca 2017 r. , w którym powódka zwróciła się z prośbą o przekazanie informacji kiedy zostanie udzielona odpowiedź na wiadomość z dnia 8 czerwca 2017 r. otrzymała ona informację, że weryfikacja przedstawionego kosztorysu została przekazana w dniu 21 czerwca 2017 r.

Dowód:

- korespondencja mailowa –k. 14, 19, 35, 42.

(...) S.A. kwestionowało w zgłoszonym zakresie napraw koniecznych pojazdu naprawę instalacji elektrycznej, kwalifikację naprawy komory silnika oraz konieczność wymiany przewodów klimatyzacji. Pokrywa komory silnika była przed kolizją z dnia 1 czerwca 2017 r. naprawiana poprzez formowanie i zastosowanie grubej warstwy szpachli. Samochód był również przez tą kolizję naprawiany blacharsko-lakierniczo: zamontowano nieoryginalny lewy przedni błotnik, naprawiano okładzinę przedniego zderzaka przez klejenie i szpachlowanie, górna część kraty wlotu powietrza była naprawiana poprzez klejenie, uchwyt zbiornika wyrównawczego był naprawiony poprzez klejenie, szpachlowanie i malowanie. Powyższe dane implikują obniżenie wartości tych części w kwalifikacji naprawy o 50%. Pokrywa silnika kwalifikowała się do naprawy, a nie do wymiany. Uszkodzeniu w wyniku kolizji uległy również przewody klimatyzacji, które należy wymienić.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej –k. 143-156.

- elektroniczna dokumentacja szkody –k. 67,

- zeznania świadka P. N. – k. 124-125.

Na skutek kolizji z dnia 1 czerwca uszkodzeniu uległa również wiązka elektryczna – w szczególności jedna z wtyczek tej wiązki. Zgodnie z technologią producenta, w przypadku uszkodzenia wtyczki należy wymienić całą wiązkę.

Dowód: pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej –k. 175-193.

Wysokość należnego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu N. (...) w wyniku kolizji z dnia 1 czerwca 2017 r. po uwzględnieniu warunków umowy AC w tym pomniejszeniu wartości oryginalnych części serwisowych pomniejszonych o 40% wynosi 13 596,25 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej –k. 143-156.

- pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej –k. 175-193.

Powódka nie dokonała naprawy pojazdu. Sprzedała go w stanie powypadkowym za kwotę 15 000 zł.

Dowód:

- zeznania świadka S. D. – k. 114-115.

Sąd zważył, co następuje

Powyższy stan faktyczny ustalono przede wszystkim na podstawie dokumentów załączonych do akt niniejszej sprawy oraz dowodu z opinii biegłego sądowego. Częściowo stan faktyczny był również niesporny. Sporna była wysokość należnego odszkodowania a uszkodzenie przedmiotowego pojazdu. W celu jej ustalenia Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłego sądowego, który w sposób rzetelny, uwzględniając warunki umowy AC, określił zakres niezbędnych części i prac oraz wysokość należnego odszkodowania. (...) kalkulacja dołączona przez stronę powodową, która stanowi opinię prywatną również została oceniona jako wiarygodna, gdyż w dużym zakresie pokrywała się ona z opinią biegłego sądowego. Za wiarygodne należało uznać również zeznania świadka S. D., którego zeznania korespondowały z dokumentami zawartymi w aktach, jednak zeznania nie miały kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Wiarygodne były również zeznania świadka P. N. – pracownika spółki (...), który dokonywał oględzin pojazdu i kalkulacji szkody. Zeznania tego świadka były zbieżne z informacjami zawartymi w opinii biegłego.

W świetle stanu faktycznego – przede wszystkim ustalonego zakresu uszkodzeń, kwalifikacji ich do wymiany, czy też naprawy, jak również ustalenia wysokości kwoty niezbędnej do naprawy pojazdu marki N. (...), który doznał uszkodzeń w kolizji z dnia 1 czerwca 2017 r., powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty 5225,83 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia 9 lipca 2017 r. do dnia zapłaty, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku. Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 805 § 1 i 2 k.c. zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę, oraz że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Należy zaznaczyć, że powódka słusznie kwestionowała wysokość uznanej przez ubezpieczyciela szkody. Szkada ta została w niniejszym procesie ustalona na kwotę 13 596,25 zł, natomiast ubezpieczyciel wypłacił jedynie 8.370,42 zł. Różnica między tymi kwotami tj. 5 225,83 zł stanowi dalsze należne odszkodowanie, które przysługiwało powódce. Sąd oparł się na wyliczeniu biegłego z systemu A., gdyż według wiedzy biegłego pozwana w swoich wyliczeniach również korzysta z tego programu. W związku z tym, że powódka wezwała ubezpieczyciela w dniu 8 czerwca 2017 r. do zapłaty kwoty 14.733,18 zł i załączyła kalkulację szkody, natomiast ubezpieczyciel wypłacił jedynie kwotę 8.370,42 zł, powódka miała prawo domagać się ustawowych odsetek za opóźnienie od dalszej uzasadnionej należności od dnia 9 lipca 2017 r., na podstawie art.481 §1 k.c. w związku z art. 817 §1 kc. Biorąc pod uwagę 30-dniowy termin na spełnienie świadczenia przez pozwanego od dnia zgłoszenia szkody, zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej, należy wskazać, że brak naprawy, czy też jedynie częściowa naprawa pojazdu przez powoda, bez względu na jakość użytych części, nie pozbawia go prawa do odszkodowania w wysokości odpowiadającej hipotetycznym kosztom naprawy, skoro rzeczywista naprawa nie stanowi warunku dla dochodzenia odszkodowania. W kwestii powódki leżała bowiem decyzja, czy i jak postanowiła naprawić pojazd. Odszkodowanie ma na celu wypełnić uszczerbek w majątku tego, kto szkodę poniósł. Bezzasadny jest również zarzut pozwanego, który wskazuje, że powód nie współpracował z nim w zakresie likwidacji szkody, przedstawiając ceny zamienników dostępne w warsztatach, które z nim współpracują. Powódka nie miała obowiązku naprawy swojego pojazdu i skorzystania z serwisów wskazanych przez pozwanego. Jest to li tylko sugestia. Za brak współdziałania nie można uznać również zwrócenie się przez powódkę do autoryzowanego serwisu marki jej pojazdu bez względu czy powódka zdecyduje się w ogóle na naprawę. Niezrozumiałym w tym kontekście są również twierdzenia, że pozwany nie przyjął żądanej kwoty przez powódkę, ponieważ ta nie poniosła rzeczywiście kosztów naprawy.

W niniejszym procesie Sąd przy wykorzystaniu wiedzy specjalnej biegłego ustalił obiektywną wartość poniesionej przez powódkę szkody, uwzględniając obiektywne ceny rynkowe, tak części, jak i robocizny na rynku lokalnym.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo w zakresie dochodzonej kwoty 1136,93 zł, mając na uwadze treść opinii biegłego.

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę złożyły się wynagrodzenie reprezentującego powódkę w sprawie radcy prawnego w kwocie 1800 zł, kwota 250 zł tytułem uiszczony od pozwu opłaty, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 400 zł tytułem zwrotu poniesionej przez powódkę kwoty zaliczki na biegłego. Natomiast w punkcie IV wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 1262,63 zł na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów postępowania dowodowego – opinii biegłego. Sąd obciążył pozwanego w całości kosztami wynikającymi z niniejszego procesu w myśl art. 100 kpc. Powódka uległa jedynie w niewielkim zakresie, a mając na względzie, że dokładne wyliczenie uzależnione było od wiedzy specjalnej oraz to iż powódka bazowała na opinii prywatnej, w ocenie Sądu kosztami winna zostać obciążona strona pozwana, która jest podmiotem profesjonalnym i miała możliwość dokładnego wyliczenia wysokości przysługującego powódce odszkodowania.